

MINÄ
MINÄ

MIES
MIES

miehen musta, harmaa ja valkoinen

Markku Heino

mies

-

minä

Esisanat

*Nämä runot ja tekstit peilaavat erään miehen minuutta,
mielenmaisemaa ja unelmakenttiä.*

Kirjoitukset ovat lyhyitä valöörejä olemassaolon kokemuksista.

–Punkalaidun / 31.12.2022 –

Markku Heino

Markku Heino

Mies - Minä

runoja ja tekstejä

”Voit kertoa vain itsellesi, kuka olet.”

*Alun perin espoolainen Markku **Heino** on punkalaitumelaistunut runoilija, joka vuoden välipompun kautta muutti Forssasta Pirkanmaalaan jonne mutkaan. Heinolta on ilmestynyt aikaisemmin 20 omaa runokokoelmaa ja neljä yhteisprojektia.*

Kansi: © Canva / Markku Heino 2023

Teksti: © Markku Heino 2023

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD - Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-33-0165-8

Sisällysluettelo

Suo tanssii sanojen jalkojen alla	7
Sanojeni naamio	9
Minä ja ilves	10
Huntukokemus	12
Minäruno	14
Kun osasin kyyneleeni –	15
Olin kaunis	16
Päämonologi	17
Minä kirjana	19
Huokaiseva mies	20
Ihminen on vain yksi sana	21
Sanaton IV	22
Muruista tehty mies.....	25
Olevaisuuden viilto	29
Voimalla	30
Oi elämä!	31
Valon lapsi	33
Ei elämä ole mahdotonta	34
Mieskeho	36

- *toinenkin oli alussa, mies* -

– Suo tanssii sanojen jalkojen alla –

suomuurain näystäni
pallukka suopursun viereiseltä
mitään mätetyn mättäältä
minnekään miehitetyn murheesta
kiukkuisen karpalon karkumatkan äärestä
luulen olevani osa suota
saapikkaan korvan kuultuna
käyrän männyn murheen suunnassa
heittäydyn selälleni
siinä hetkessä jolloin
ruotoni osaa nuortua ikuisuuteen
märässä liehussa
kylmädyn kohti aistieni vapaata
kylmädyn ruskean raudan syvään
kylmädyn tuoksuun ajan alun hyvään
ja liukenen kun uusi saapas rintani vielä alemmas painaa
nokin kurkien kaulojen välistä
kurkkulauluani hännännyttä sammakkoa
ei se minua uudeksi suutele
untani tuskin kuuntelee

prinsessoista olen aina ollut vajaa lampihauki
auki sielun nurjalta puolelta
katsottu mihin - kulloinkin väärillä sanoilla upotettu
syteen rienattu ruijan paljas
runsain alati kymissäni
kuitenkin kuun kuuma pinnoiltani rietas
viekas kaikilla kylmillä
himokas pitkillä pitkoksilla
suudelmaa vaativalla porteilla
mustani uumenista
untani kuljetan
petojen kiimaan sammalilla
ahneina muurainteni mehujen roiskeissa
tulethan sumussa
tulethan hullujen kuutamossa
tulethan metson vimman voolemana
tulethan kun susi suutelee karhun poskia
tanssiin kanssani suon sanojen jalkojen alla

– Sanojeni naamio –

hilpeän takana himmeä

itkeä

ei kelle sanoa

kuka olen

raivattu kaipaus takaisin riipattu

maskeerattu hymyni

olen huulilta kerjätty

sanojeni naamio

Kokoelmasta Niin minut osaat, 2017

– Minä ja ilves –

saatan olla hiljaa
askelten jäljissä
nuoskan rutistamana
vaatia leppäsavua iholleni
lumikon hännän sivelemänä
kevyessä maistan karpalon
sumun äänissä outouden virvan
niin hiljaa kuin kykenen
maistan suljettuja silmiäni
etsin maailmaa vapaina kiehisinä
tulen ahavan viimeinen kostea
osaa rumat huokaukseni
ajattelen kaikkea maatuva sisälläni
katson sydänteni oraita
vaihdun mullaksi
kasvan takaisin pilvien rauduksiin
raskas minäni aivan hiljaa
kevyt kuoreni vielä äänettömämpänä

Kuusi vuotta runoilijan mielenmaisemia, unelmia, unia ja tunnekenttiä on muotoutunut kokoelmaksi runoja, ajatuksenjuoksuja ja olemassaolon tuokiokuvia.

Ajan ja kasvun herkkä ja raskas ovat kerrostuneet teksteiksi luonnon, ihmiskohtaamisten, kohtalon innoittamina. Vuoropuhelu tuntemattoman, aineellisen ja aineettoman kanssa laskostuu elämän harteille kaihoisina mutta voimakkaina säikeinä. Ne vapauttavat mielen välillä painottomaan, välillä ankkuroivat sielun turvallisesti jatkamaan kohti seuraavaa päivää.

”Olet niin rakas kuin itsellesi sallit.

Olet niin rohkea kuin annat itsesi katsoa.

Olet niin näkyvä kun annat hymysi vaikuttaa.

Jo näillä olet niin kaunis.”

Tämä kokoelma on kunnianosoitus kaikelle kokemalleni, ystävilleni ja rakkailleni.

